

ที่ มท ๐๓๐๗.๒/ว ๒๖๕

กระทรวงมหาดไทย

ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

เรื่อง การพิจารณาให้ความเห็นในสำนวนคดีอาญาของผู้ว่าราชการจังหวัด

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด (ยกเว้นจังหวัดอ่างทอง)

สิ่งที่ส่งมาด้วย สรุปการพิจารณาให้ความเห็นแย้งในการสั่งคดีของผู้ว่าราชการจังหวัดอ่างทอง จำนวน ๑ ชุด

ด้วยกระทรวงมหาดไทยได้รับรายงานการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการพิจารณาให้ความเห็นในสำนวนคดีอาญาที่พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้องคดีของผู้ว่าราชการจังหวัดอ่างทอง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๕ ในคดีกล่าวหานายสมยศ คำแก้ว ผู้ต้องหา ข้อหาเป็นเจ้าของกิจการค้าประเวณี ผู้ดูแล หรือผู้จัดการค้าประเวณี หรือเป็นผู้ควบคุมผู้กระทำการค้าประเวณี เพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น เป็นธุระจัดหาเพื่อให้บุคคลอื่นกระทำการค้าประเวณี เพื่อการอนาจาร เพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น เพื่อให้มีการกระทำการค้าประเวณีรับตัวบุคคลซึ่งเป็นธุระจัดหา ล่อไป ชักพาไป เพื่อให้บุคคลนั้นกระทำการค้าประเวณี เพื่อการอนาจาร โดยข้อเท็จจริงในคดีสรุปความว่าเจ้าพนักงานตำรวจได้เข้าทำการล่อซื้อประเวณีจากพนักงานของร้านอาหารตามที่ได้มีการร้องเรียนว่ามีการลักลอบค้าประเวณี โดยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจพรางตัวไปขอซื้อประเวณีกับสายลับอีก ๑ คน ซึ่งได้ถ่ายสำเนาธนบัตรและลงบันทึกประจำวันไว้เป็นหลักฐาน เมื่อได้ทำการล่อซื้อแล้วได้ให้สัญญาณเจ้าหน้าที่ชุดจับกุมเข้าทำการตรวจสอบในร้าน พบธนบัตรตรงตามสำเนาที่ถ่ายเอกสารไว้ในช่องเก็บเงินของร้าน ผู้ต้องหาซึ่งเป็นเจ้าของร้านรับว่าเป็นเงินที่ได้จากลูกค้าที่มาขอซื้อประเวณี พนักงานสอบสวนมีความเห็นควรสั่งฟ้องผู้ต้องหา พนักงานอัยการ (อธิบดีอัยการเขต ๑) เห็นว่าสถานที่เกิดเหตุไม่ใช่สถานที่ที่มีกิจการค้าประเวณี การสอบสวนผู้กล่าวหาและพยานให้การว่าได้จ่ายเงินค่าใช้บริการให้แก่ผู้ต้องหา แต่พยานที่เป็นสายลับให้การว่าได้จ่ายเงินค่าใช้บริการให้แก่ผู้อื่นในวันเกิดเหตุ และผู้หญิงในร้านซึ่งเป็นผู้ให้บริการให้การว่าผู้ต้องหาไม่ได้เห็นด้วยในการร่วมประเวณีและไม่ได้ให้เงินแก่ผู้ต้องหา พยานหลักฐานจากการสอบสวนจึงยังไม่พอพ้อง จึงสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาฐานเป็นเจ้าของกิจการค้าประเวณี เป็นธุระจัดหาเพื่อให้บุคคลอื่นกระทำการค้าประเวณี เพื่อการอนาจาร เพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่นเพื่อให้มีการกระทำการค้าประเวณี รับตัวบุคคลซึ่งมีผู้เป็นธุระจัดหา ล่อไป ชักพา หรือพาไปเพื่อให้บุคคลนั้นกระทำการค้าประเวณีและเพื่อการอนาจาร ส่วนข้อหาดังกล่าวบริการโดยไม่ได้รับอนุญาตอัยการจังหวัดอ่างทองได้มีคำสั่งฟ้องผู้ต้องหาไปก่อนแล้ว

ผู้ว่าราชการจังหวัดอ่างทองพิจารณาเห็นว่า คดีนี้ผู้กล่าวหาและพยานซึ่งเป็นสายลับให้การสอดคล้องต้องกันยืนยันการกระทำผิดของผู้ต้องหา และจากคำให้การของพนักงานของร้านอาหารจำนวน ๑๐ คน พบว่าทุกคนนอกจากทำงานเป็นพนักงานเสิร์ฟในร้านอาหารแล้วยังค้าประเวณีด้วย โดยใช้สถานที่ร้านดังกล่าวเป็นสถานที่ติดต่อทำการค้าประเวณีกับลูกค้า โดยผู้ต้องหาและแม่บ้านเป็นผู้รับเงินค่าซื้อประเวณีและดูแลบริหารจัดการค้าประเวณี โดยกันห้องบริเวณชั้น ๓ ไว้เป็นสถานที่ในการร่วมประเวณี จึงเห็นควรสั่งฟ้องผู้ต้องหา แยังความเห็นของพนักงานอัยการ ซึ่งอัยการสูงสุดได้พิจารณาคดีนี้แล้วเห็นว่า คดีมีพยานหลักฐานฟังได้ว่าร้านอาหารของผู้ต้องหาเป็นสถานการค้าประเวณี โดยผู้ต้องหาได้ตกแต่งบริเวณชั้น ๓ เป็นห้องจำนวน ๓ ห้อง แต่ละห้องมีที่นอนไว้

/ ใ้ลูกค้า...

ให้ลูกค้าใช้บริการ และผู้ต้องหายินยอมให้พนักงานบริการหญิงและแม่บ้านในร้านอาหารซึ่งอยู่ในความดูแลของตน ทำการค้าประเวณีกับลูกค้าตามความสมัครใจ การกระทำของผู้ต้องหาจึงเป็นความผิดฐานเป็นเจ้าของกิจการค้าประเวณี และเป็นผู้ควบคุมผู้กระทำการค้าประเวณีในสถานการค้าประเวณี และเป็นธุระจัดหาหญิงให้กระทำการค้าประเวณีและเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น แต่การกระทำไม่เป็นความผิดฐานค้ำมนุษย์ จึงชี้ขาดให้ฟ้องผู้ต้องหาฐานเป็นเจ้าของกิจการค้าประเวณี ผู้ดูแล หรือผู้จัดการการค้าประเวณี หรือเป็นผู้ควบคุมผู้กระทำการค้าประเวณีในสถานการค้าประเวณี เป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือชักพาไปซึ่งบุคคลใดเพื่อให้บุคคลนั้นกระทำการค้าประเวณี แม้บุคคลนั้นจะยินยอมก็ตาม เพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น เป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือพาไปเพื่อการอนาจารซึ่งหญิง แม้หญิงนั้นจะยินยอมก็ตาม ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ.๒๕๓๙ ประมวลกฎหมายอาญา กับชี้ขาดไม่ฟ้องผู้ต้องหาฐานค้ำมนุษย์ ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ.๒๕๕๑ รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่ส่งมาด้วย

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่า การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการพิจารณาให้ความเห็นแย้งของผู้ว่าราชการจังหวัดอ่างทองในสำนวนคดีอาญาดังกล่าว แสดงให้เห็นถึงขีดความสามารถในการปฏิบัติงานและบทบาทหน้าที่ของฝ่ายปกครองในการอำนวยความสะดวกเป็นธรรมในกระบวนการยุติธรรม และสามารถใช้เป็นกรณีศึกษาสำหรับจังหวัดต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการพิจารณาให้ความเห็นในสำนวนคดีอาญาที่พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้องคดี ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๕

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายพระนาย สุวรรณรัฐ)
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมการปกครอง

สำนักการสอบสวนและนิติการ

โทร. ๐-๒๓๕๖-๙๕๕๗

โทรสาร ๐-๒๓๕๖-๙๕๕๗

สรุปการพิจารณาให้ความเห็นแย้งในการสั่งคดีของผู้ว่าราชการจังหวัด

ข้อหาฐานเป็นเจ้าของกิจการค้าประเวณี ผู้ดูแล หรือผู้จัดการค้าประเวณี หรือเป็นผู้ควบคุมผู้กระทำการค้าประเวณีในสถานการค้าประเวณี เป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือชักพาไปซึ่งบุคคลใดเพื่อให้บุคคลนั้นกระทำการค้าประเวณี แม้บุคคลนั้นจะยินยอมก็ตาม เพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น เป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือพาไปเพื่อการอนาจารซึ่งหญิง แม้หญิงนั้นจะยินยอมก็ตาม

ผู้พิจารณาให้ความเห็นแย้ง

นายวิศว ศะศิสมิต

ผู้ว่าราชการจังหวัดอ่างทอง

นิติกรผู้ตรวจสำนวน

นายยุทธนา แรกขึ้น นิติกรชำนาญการ

ที่ทำการปกครองจังหวัดอ่างทอง

.....

๑. สรุปข้อเท็จจริงในสำนวนได้ความว่า ผู้กล่าวหาซึ่งเป็นเจ้าพนักงานตำรวจ ได้รับคำสั่งให้ทำการตรวจสอบจับกุมร้านอาหารที่เกิดเหตุซึ่งได้รับการร้องเรียนว่าที่ร้านอาหารดังกล่าวมีการลักลอบค้าประเวณี ได้มีการวางแผนจับกุมโดยมอบหมาย ส.ต.ท.ชัย พรวงตัวเป็นนักท่องเที่ยวนำเข้าไปกับสายลับเพื่อติดต่อล่อซื้อประเวณี โดยนำธนบัตรใบละ ๑๐๐ บาท จำนวน ๑๐ ฉบับ ไปถ่ายสำเนาและลงบันทึกประจำวันไว้เป็นหลักฐาน มอบให้สายลับไปทำการล่อซื้อ เมื่อมีการล่อซื้อประเวณีได้แล้ว ส.ต.ท.ชัย ได้ส่งสัญญาณให้เจ้าพนักงานตำรวจที่จ่อตรึงยนต์ แอบซุ่มอยู่บริเวณใกล้เคียง เพื่อเข้าจับกุม เจ้าพนักงานตำรวจชุดจับกุมจึงได้เดินทางไปที่ร้านดังกล่าวและแสดงตัวพร้อมขอตรวจสอบธนบัตรในช่องเก็บเงินของร้าน ผู้ต้องหาซึ่งรับว่าเป็นเจ้าของร้านยินยอมให้ตรวจสอบ ได้พบธนบัตรตามจำนวนที่ได้ลงบันทึกประจำวันไว้ ผู้ต้องหาทราบว่าเงินที่ได้จากลูกค้าที่มาขอซื้อประเวณีจากพนักงานในร้าน จากนั้นชุดจับกุมได้ขึ้นไปยังชั้น ๓ ของร้านอาหาร ซึ่งแบ่งเป็น ๓ ห้อง ตรวจสอบในห้องพบ น.ส.ดา อยู่กับสายลับ และ น.ส.ณี อยู่กับ ส.ต.ท.ชัย สอบถามพนักงานทั้งสองซึ่งเป็นคนสัญชาติลาวยอมรับว่าได้ขายบริการให้กับสายลับและ ส.ต.ท.ชัย จริง โดยทั้งสองคนขายบริการครั้งละ ๕๐๐ บาท เงินที่ได้จากการขายบริการทั้งสองคนได้มอบให้กับผู้ต้องหาเก็บไว้ และจะได้รับค่าจ้างส่วนแบ่งจากผู้ต้องหาเป็นเงินคนละ ๒๕๐ บาท ขึ้นสอบสวนผู้ต้องหาให้การปฏิเสธ พนักงานสอบสวนมีความเห็นควรสั่งฟ้องผู้ต้องหา ข้อหาตั้งสถานบริการโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือดำเนินกิจการสถานบริการผิดประเภท และรับบุคคลไว้ทำงานในสถานบริการ, เป็นเจ้าของกิจการค้าประเวณี ผู้ดูแล หรือผู้จัดการกิจการค้าประเวณี หรือเป็นผู้ควบคุมผู้กระทำการค้าประเวณีเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น, เป็นธุระจัดหา ชักพาไปซึ่งบุคคลเพื่อให้บุคคลนั้นกระทำการค้าประเวณีเพื่อการอนาจารและเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น เพื่อให้มีการกระทำการค้าประเวณี รับตัวบุคคลซึ่งมีผู้เป็นธุระจัดหา ล่อไป ชักพา หรือพาไปเพื่อให้บุคคลนั้นกระทำการค้าประเวณีและเพื่อการอนาจาร ตามประมวลกฎหมายอาญา พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ.๒๕๐๙ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ.๒๕๓๙ และพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ.๒๕๕๑

๒. พนักงานอัยการ (อธิบดีอัยการเขต ๑) พิจารณาเห็นว่าสถานที่เกิดเหตุเป็นร้านอาหารมีบริการฟังเพลงและร้องเพลงไม่ใช่สถานที่ที่มีกิจการค้าประเวณี การสอบสวนผู้กล่าวหาและพยานให้การว่าได้จ่ายเงินค่าใช้บริการให้แก่ผู้ต้องหา แต่พยานที่เป็นสายลับให้การว่าได้จ่ายเงินค่าใช้บริการให้แก่ผู้อื่นในวันเกิดเหตุและผู้หญิงในร้านซึ่งเป็นผู้ให้บริการให้การว่าผู้ต้องหาไม่ได้รับรู้เห็นด้วยในการร่วมประเวณีและไม่ได้ให้เงินแก่ผู้ต้องหา พยานหลักฐานจากการสอบสวนจึงยืนยันไม่แน่ชัดว่าผู้ต้องหาเป็นธุระจัดหาเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น และแม้แต่การจ่ายเงินให้ผู้ต้องหาไว้ก็ยังยืนยันไม่ได้ว่ารับเงินไว้เป็นค่าบริการค้าประเวณี ขณะเจ้าพนักงานขอตรวจค้นผู้ต้องหาก็ตกลงยินยอมให้ตรวจค้นโดยสมัครใจไม่ได้ขัดขืน การเป็นธุระจัดหาเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่นจะต้องมีพฤติการณ์การกระทำต่าง ๆ ประกอบอีก จึงจะอยู่ในความหมายของการเป็นธุระจัดหา เช่นการชักชวนชี้แนะให้เข้า

รับบริการ และจากการสอบสวนไม่ได้ความว่าผู้ต้องหาได้กระทำการอื่น ๆ อันเป็นองค์ประกอบของความผิดตามที่ ถูกกล่าวหา ชั้นสอบสวนผู้ต้องหาให้การปฏิเสธ พยานหลักฐานจากการสอบสวนจึงยังไม่พอฟ้อง จึงสั่งไม่ฟ้อง ผู้ต้องหาฐานเป็นเจ้าของกิจการค้าประเวณี, เป็นธุระจัดหาเพื่อให้บุคคลอื่นกระทำการค้าประเวณี เพื่อการอนาจาร เพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่นเพื่อให้มีการกระทำการค้าประเวณี รับตัวบุคคลซึ่งมีผู้เป็นธุระจัดหา ล่อไป ชักพา หรือ พาไปเพื่อให้บุคคลนั้นกระทำการค้าประเวณีและเพื่อการอนาจาร ส่วนข้อหาตั้งสถานบริการโดยไม่ได้รับอนุญาต อัยการจังหวัดอ่างทองได้มีคำสั่งฟ้องผู้ต้องหาไปก่อนแล้ว

๓. ผู้ว่าราชการจังหวัดอ่างทองพิจารณาสำนวนคดีนี้เห็นว่า คดีนี้ผู้กล่าวหาและพยานซึ่งเป็น สายลับให้การสอดคล้องต้องกันยืนยันการกระทำผิดของผู้ต้องหา โดย ส.ต.ท.ชัย ให้การชี้ชัดว่าได้ติดต่อขอซื้อ ประเวณีกับผู้ต้องหา และได้มอบธนบัตรฉบับละ ๑๐๐ บาท จำนวน ๕ ใบ ยื่นให้กับผู้ต้องหาก่อนพา น.ส.ณี ขึ้นห้อง และได้กอดจูบกับ น.ส.ณี ภายในห้องประมาณ ๑๐ - ๑๕ นาที ก่อนส่งสัญญาณให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าทำการจับกุม ส่วนสายลับให้การว่าได้ติดต่อขอซื้อประเวณีกับแม่บ้านทำอาหารและเสิร์ฟอาหารซึ่งเป็นลูกจ้างของผู้ต้องหา เป็น เงิน ๕๐๐ บาท และได้มอบเงินให้แม่บ้านก่อนพาพนักงานของร้านขึ้นไปร่วมประเวณี ซึ่งก่อนหน้านี้เคยมาเที่ยวและ ซื้อประเวณีที่ร้านอาหารดังกล่าว จากคำให้การของพนักงานของร้านจำนวน ๑๐ คน พบว่าทุกคนนอกจากทำงาน เป็นพนักงานเสิร์ฟในร้านอาหารแล้วยังค้าประเวณีด้วย โดยใช้สถานที่ร้านดังกล่าวเป็นสถานที่ติดต่อทำการ ค้าประเวณีกับลูกค้า คำให้การของผู้กล่าวหาและพยานยืนยันได้ว่าการค้าประเวณีในร้านอาหาร โดยผู้ต้องหาและ แม่บ้านเป็นผู้รับเงินค่าซื้อประเวณีและดูแลบริการจัดการค้าประเวณี โดยกันห้องบริเวณชั้น ๓ ไว้เป็นสถานที่ในการ ร่วมประเวณี ประกอบกับพฤติการณ์ของผู้ต้องหาในการชักนำหญิงสาวจากต่างจังหวัดและประเทศเพื่อนบ้านให้มา ทำงานที่ร้านอาหาร และยังคงดูแลให้ที่พักอาศัยกับผู้ค้าประเวณีตลอดมา เห็นว่าคดีมีพยานหลักฐานพอพ้อง จึงเห็น ควรสั่งฟ้องผู้ต้องหาข้อหาเป็นเจ้าของกิจการค้าประเวณี ผู้ดูแล หรือผู้จัดการค้าประเวณี หรือเป็นผู้ควบคุมผู้กระทำ การค้าประเวณีเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น, เป็นธุระจัดหาเพื่อให้บุคคลอื่นกระทำการค้าประเวณี เพื่อการอนาจาร เพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่นเพื่อให้มีการกระทำการค้าประเวณี รับตัวบุคคลซึ่งมีผู้เป็นธุระจัดหา ล่อไป ชักพา หรือ พาไปเพื่อให้บุคคลนั้นกระทำการค้าประเวณีและเพื่อการอนาจาร แยังความเห็นของพนักงานอัยการ

๔. อัยการสูงสุดพิจารณาสำนวนคดีนี้แล้วเห็นว่า คดีมีพยานหลักฐานฟังได้ว่าร้านอาหารของผู้ต้องหาเป็นสถานการค้าประเวณี โดยผู้ต้องหาได้ตกแต่งบริเวณชั้น ๓ เป็นห้องจำนวน ๓ ห้อง แต่ละห้องมีที่นอนไว้ ให้ลูกค้าใช้บริการ และผู้ต้องหายินยอมให้พนักงานบริการหญิงและแม่บ้านในร้านอาหารซึ่งอยู่ในความดูแลของตน ทำการค้าประเวณีกับลูกค้าตามความสมัครใจ การกระทำของผู้ต้องหาจึงเป็นความผิดฐานเป็นเจ้าของกิจการ ค้าประเวณี และเป็นผู้ควบคุมผู้กระทำการค้าประเวณีในสถานการค้าประเวณี และเป็นธุระจัดหาหญิงให้กระทำการ ค้าประเวณีและเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น แต่เนื่องจากไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าในการแสวงหาประโยชน์โดย มิชอบดังกล่าว ผู้ต้องหาได้ข่มขู่ใช้กำลังบังคับ หลอกลวง หรือใช้อำนาจโดยมิชอบ เพื่อให้หญิงเหล่านั้นทำการ ค้าประเวณีกับลูกค้าแต่อย่างใด การกระทำของผู้ต้องหาจึงไม่เป็นความผิดฐานค้ำมนุษย์ จึงชี้ขาดให้ฟ้องผู้ต้องหา ฐานเป็นเจ้าของกิจการค้าประเวณี ผู้ดูแล หรือผู้จัดการค้าประเวณี หรือเป็นผู้ควบคุมผู้กระทำการค้าประเวณีใน สถานการค้าประเวณี เป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือชักพาไปซึ่งบุคคลใดเพื่อให้บุคคลนั้นกระทำการค้าประเวณี แม้บุคคลนั้นจะยินยอมก็ตาม เพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น เป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือพาไปเพื่อการอนาจารซึ่งหญิง แม้หญิงนั้นจะยินยอมก็ตาม ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ.๒๕๓๙ มาตรา ๔, ๙, ๑๑ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๒ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ.๒๕๔๐ มาตรา ๔ กับชี้ขาดไม่ฟ้องผู้ต้องหาฐานค้ำมนุษย์ ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ ค้ำมนุษย์ พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๔, ๖, ๕๒

ที่ มท ๐๓๐๗.๒/ ๒๐๒๐

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

เรื่อง การพิจารณาให้ความเห็นในสำนวนคดีอาญาของผู้ว่าราชการจังหวัด

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดอ่างทอง

อ้างถึง หนังสือจังหวัดอ่างทอง ที่ อท ๐๐๑๗/๑๒๐๙๗ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๔

ตามที่จังหวัดอ่างทองได้รายงานการปฏิบัติงานกรณีผู้ว่าราชการจังหวัดอ่างทองมีความเห็นแย้งคำสั่งไม่ฟ้องคดีของพนักงานอัยการ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๕ ในคดีกล่าวหา นายสมยศ คำแก้ว ผู้ต้องหา ข้อหาเป็นเจ้าของกิจการค้าประเวณี ผู้ดูแล หรือผู้จัดการค้าประเวณี หรือเป็นผู้ควบคุมผู้กระทำการค้าประเวณี เพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น เป็นธุระจัดหาเพื่อให้บุคคลอื่นกระทำการค้าประเวณี เพื่อการอนาจาร เพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น เพื่อให้มีการกระทำการค้าประเวณีรับตัวบุคคลซึ่งเป็นธุระจัดหา ล่อไป ชักพาไป เพื่อให้บุคคลนั้นกระทำการค้าประเวณี เพื่อการอนาจาร ซึ่งอัยการสูงสุดมีความวินิจฉัยชี้ขาดให้ฟ้องผู้ต้องหาแล้ว นั้น

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่า การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการพิจารณาให้ความเห็นแย้งของผู้ว่าราชการจังหวัดอ่างทองในสำนวนคดีอาญาดังกล่าว แสดงให้เห็นถึงขีดความสามารถในการปฏิบัติงานและบทบาทหน้าที่ของฝ่ายปกครองในการอำนวยความสะดวกเป็นธรรมในกระบวนการยุติธรรม และสามารถใช้เป็นกรณีศึกษาสำหรับจังหวัดต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการพิจารณาให้ความเห็นในสำนวนคดีอาญาที่พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้องคดี ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๕ ซึ่งกระทรวงมหาดไทยได้แจ้งเวียนให้จังหวัดอื่น ๆ ทราบด้วยแล้ว และขอชมเชยในผลการปฏิบัติงานของจังหวัดอ่างทองดังกล่าว ทั้งนี้ ขอให้จังหวัดติดตามผลการพิจารณาคดีดังกล่าว และแจ้งผลให้กระทรวงมหาดไทยทราบด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายพระนาย สุวรรณรัฐ)

ปลัดกระทรวงมหาดไทย

15 ก.พ. 2555

กรมการปกครอง

สำนักงานสอบสวนและนิติการ

โทร./โทรสาร ๐-๒๓๕๖-๔๕๕๗

รอง ปมท.

อปค.

รอง.อปค.

ผอ.สน.สก.

ผอ.สอช.

พน.ก.

นิติกร.

พิมพ์ทาน

๑๖/๒/๕๕

บันทึกข้อความ

สนง.อปค.
วันที่ ๑๖ พ.ค. ๒๕๕๗
ลงรับ ๒๕๕๗
เวลา

หน้าห้อง ผอ.สน.สก.
เลขที่ ๒๖๔
18 มี.ค. 2555
เวลา

ส่วนราชการ กรมการปกครอง (สำนักงานสอบสวนและนิติการ) โทร. ๐-๒๓๕๖-๕๕๕๗

ที่ มท ๐๓๐๗.๒/๒๖๕๘

วันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

เรื่อง การพิจารณาให้ความเห็นในสำนวนคดีอาญาของผู้ว่าราชการจังหวัด

งานเลขานุการกองกลาง สป.

วันที่ - 8 ก.พ. 2555

เรียน ปลัดกระทรวงมหาดไทย

ร.ปมท.(ม.) 13 ก.พ. 2555

เลขรับ 615 ลงรับ ๑๕๕

วันที่ 23.3.6

๑. เรื่องเดิม

วันที่ ๕ ก.พ. 2555

กระทรวงมหาดไทยแจ้งแนวทางปฏิบัติการใช้ดุลพินิจของผู้ว่าราชการจังหวัด ในการให้ความเห็นแย้งคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๕ โดยสำนวนคดีที่มีลักษณะพิเศษอันน่าจะเป็นประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้า เมื่ออัยการสูงสุดพิจารณาสั่งคดีเป็นประการใดแล้วให้แจ้งกระทรวงมหาดไทยทราบ (เอกสาร ๑)

๒. ข้อเท็จจริง

จังหวัดอ่างทองมีหนังสือที่ อท ๐๐๑๗/๑๒๐๕๗ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๔ รายงานผลการปฏิบัติกรณีผู้ว่าราชการจังหวัดอ่างทองมีความเห็นแย้งคำสั่งไม่ฟ้องคดีของพนักงานอัยการ ในคดีกล่าวหา นายสมยศ คำแก้ว ผู้ต้องหา ข้อหาเป็นเจ้าของกิจการค้าประเวณี ผู้ดูแล หรือผู้จัดการค้าประเวณี หรือเป็นผู้ควบคุมผู้กระทำการค้าประเวณี เพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น เป็นธุระจัดหาเพื่อให้บุคคลอื่นกระทำการค้าประเวณี เพื่อการอนาจาร เพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น เพื่อให้มีการกระทำการค้าประเวณีรับตัวบุคคลซึ่งเป็นธุระจัดหา ล่อไป ชักพาไป เพื่อให้บุคคลนั้นกระทำการค้าประเวณี เพื่อการอนาจาร ซึ่งคดีนี้อัยการสูงสุดได้มีคำวินิจฉัยชี้ขาดให้ฟ้องผู้ต้องหาแล้ว (เอกสาร ๒)

๒.๑ สรุปข้อเท็จจริงในสำนวนได้ความว่า ผู้กล่าวหาซึ่งเป็นเจ้าพนักงานตำรวจ ได้รับคำสั่งให้ทำการตรวจสอบจับกุมร้านอาหารที่เกิดเหตุซึ่งได้รับการร้องเรียนว่าที่ร้านอาหารดังกล่าวมีการลักลอบค้าประเวณี ได้มีการวางแผนจับกุมโดยมอบหมาย ส.ต.ท.พรชัย เขียวอำพล พรางตัวเป็นนักท่องเที่ยวเข้าไปกับสายลับเพื่อติดต่อล่อซื้อประเวณี โดยนำธนบัตรใบละ ๑๐๐ บาท จำนวน ๑๐ ฉบับ ถ่ายสำเนาและลงบันทึกประจำวันไว้เป็นหลักฐาน มอบให้สายลับไปทำการล่อซื้อ เมื่อมีการล่อซื้อประเวณีได้แล้ว ส.ต.ท.พรชัย ฯ ได้ส่งสัญญาณให้เจ้าพนักงานตำรวจที่แอบซ่อนอยู่บริเวณใกล้เคียง เพื่อเข้าจับกุม เจ้าพนักงานตำรวจชุดจับกุมจึงได้เดินทางไปที่ร้านดังกล่าวและแสดงตัวพร้อมขอตรวจสอบธนบัตรในช่องเก็บเงินของร้าน ผู้ต้องหาซึ่งรับว่าเป็นเจ้าของร้านยินยอมให้ตรวจสอบ ได้พบธนบัตรตามที่ได้ลงบันทึกประจำวันไว้ ผู้ต้องหารับว่าเป็นเงินที่ได้จากลูกค้าที่มาขอซื้อประเวณีจากพนักงานในร้าน จากนั้นชุดจับกุมได้ขึ้นไปยังชั้น ๓ ของร้านอาหาร ซึ่งแบ่งเป็น ๓ ห้อง ตรวจสอบในห้องพบ น.ส.ดารารพร ชัยยะกันยา อยู่กับสายลับ และ น.ส.วารุณี สุดาวรรณ อยู่กับ ส.ต.ท.พรชัย ฯ สอบถามพนักงานทั้งสองซึ่งเป็นคนสัญชาติลาวยอมรับว่าได้ขายบริการให้กับสายลับและ ส.ต.ท.พรชัย ฯ จริง โดยทั้งสองคนขายบริการครั้งละ ๕๐๐ บาท เงินที่ได้จากการขายบริการทั้งสองคนได้มอบให้กับผู้ต้องหาเก็บไว้ และจะได้รับค่าจ้างส่วนแบ่งจากผู้ต้องหาเป็นเงินคนละ ๒๕๐ บาท ขึ้นสอบสวนผู้ต้องหาให้การปฏิเสธ พนักงานสอบสวนมีความเห็นควรสั่งฟ้องผู้ต้องหาข้อหาดังสถานบริการโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือดำเนินกิจการสถานบริการผิดประเภท และรับบุคคลไว้ทำงานในสถานบริการ เป็นเจ้าของกิจการค้าประเวณี ผู้ดูแลหรือผู้จัดการกิจการค้าประเวณี หรือเป็นผู้ควบคุมผู้กระทำการค้าประเวณีเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น เป็นธุระจัดหา ชักพาไปซึ่งบุคคลเพื่อให้บุคคลนั้นกระทำการค้าประเวณีเพื่อการอนาจาร และเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่นเพื่อให้มีการกระทำการค้าประเวณี รับตัวบุคคลซึ่งมีผู้เป็นธุระ จัดหา ล่อไป ชักพา

/ หรือพาไป...

หรือพาไปเพื่อให้บุคคลนั้นกระทำการค้าประเวณีและเพื่อการอนาจาร ตามประมวลกฎหมายอาญา พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ.๒๕๐๙ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ.๒๕๓๙ และ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ.๒๕๕๑

๒.๒ พนักงานอัยการ (อธิบดีอัยการเขต ๑) พิจารณาเห็นว่าสถานที่เกิดเหตุเป็นร้านอาหารมี บริการฟังเพลงและร้องเพลงไม่ใช่สถานที่ที่มีกิจการค้าประเวณี การสอบสวนผู้กล่าวหาและพยานให้การว่าได้ จ่ายเงินค่าใช้บริการให้แก่ผู้ต้องหา แต่พยานที่เป็นสายลับให้การว่าได้จ่ายเงินค่าใช้บริการให้แก่ผู้อื่นในวันเกิดเหตุ และผู้หญิงในร้านซึ่งเป็นผู้ให้บริการให้การว่าผู้ต้องหาได้รู้เห็นด้วยในการร่วมประเวณีและไม่ได้ให้เงินแก่ผู้ต้องหา พยานหลักฐานจากการสอบสวนจึงยืนยันไม่แน่ชัดว่าผู้ต้องหาเป็นธุระจัดหาเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น และแม้แต่ การจ่ายเงินให้ผู้ต้องหาไว้ก็ยังยืนยันไม่ได้ว่ารับเงินไว้เป็นค่าบริการค้าประเวณี ขณะเจ้าพนักงานขอตรวจค้น ผู้ต้องหาก็ยินยอมให้ตรวจค้นโดยสมัครใจมิได้ขัดขืน การเป็นธุระจัดหาเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่นจะต้องมี พฤติการณ์การกระทำต่าง ๆ ประกอบอีก จึงจะอยู่ในความหมายของการเป็นธุระจัดหา เช่นการชักชวนชี้แนะให้เข้า รับบริการ และจากการสอบสวนไม่ได้ความว่าผู้ต้องหาได้กระทำการอื่น ๆ อันเป็นองค์ประกอบของความผิดตามที่ ถูกกล่าวหา ขึ้นสอบสวนผู้ต้องหาให้การปฏิเสธ พยานหลักฐานจากการสอบสวนจึงยังไม่พอฟ้อง จึงสั่งไม่ฟ้อง ผู้ต้องหาฐานเป็นเจ้าของกิจการค้าประเวณี เป็นธุระจัดหาเพื่อให้บุคคลอื่นกระทำการค้าประเวณี เพื่อการอนาจาร เพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่นเพื่อให้มีการกระทำการค้าประเวณี รับตัวบุคคลซึ่งมีผู้เป็นธุระจัดหา ล่อไป ชักพา หรือ พาไปเพื่อให้บุคคลนั้นกระทำการค้าประเวณีและเพื่อการอนาจาร ส่วนข้อหาตั้งสถานบริการโดยไม่ได้รับอนุญาต อัยการจังหวัดอ่างทองได้มีคำสั่งฟ้องผู้ต้องหาไปก่อนแล้ว

๒.๓ ผู้ว่าราชการจังหวัดอ่างทองพิจารณาสำนวนคดีนี้เห็นว่า คดีนี้ผู้กล่าวหาและพยานซึ่งเป็นสายลับให้การสอดคล้องต้องกันยืนยันการกระทำผิดของผู้ต้องหา โดย ส.ต.ท.พรชัย ฯ ให้การชี้ชัดว่าได้ติดต่อขอ ซื้อประเวณีกับผู้ต้องหา และได้มอบธนบัตรฉบับละ ๑๐๐ บาท จำนวน ๕ ใบ ยื่นให้กับผู้ต้องหาก่อนพา น.ส.วารุณี ฯ ขึ้นห้อง และได้กอดจูบกับ น.ส.วารุณี ฯ ภายในห้องประมาณ ๑๐ - ๑๕ นาที ก่อนส่งสัญญาณให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ เข้าทำการจับกุม ส่วนสายลับให้การว่าได้ติดต่อขอซื้อประเวณีกับแม่บ้านทำอาหารและเสิร์ฟอาหารซึ่งเป็นลูกจ้าง ของผู้ต้องหา เป็นเงิน ๕๐๐ บาท และได้มอบเงินให้แม่บ้านก่อนพาพนักงานของร้านขึ้นไปร่วมประเวณี ซึ่งก่อนหน้านี้นี้เคยมาเที่ยวและซื้อประเวณีที่ร้านอาหารดังกล่าว จากคำให้การของพนักงานของร้านจำนวน ๑๐ คน พบว่าทุกคนนอกจากทำงานเป็นพนักงานเสิร์ฟในร้านอาหารแล้วยังค้าประเวณีด้วย โดยใช้สถานที่ร้านดังกล่าวเป็นสถานที่ ติดต่อกำทำการค้าประเวณีกับลูกค้า คำให้การของผู้กล่าวหาและพยานยืนยันได้ว่าการค้าประเวณีในร้านอาหาร โดย ผู้ต้องหาและแม่บ้านเป็นผู้รับเงินค่าซื้อประเวณีและดูแลบริการจัดการการค้าประเวณี โดยกันห้องบริเวณชั้น ๓ ไว้เป็น สถานที่ในการร่วมประเวณี ประกอบกับพฤติการณ์ของผู้ต้องหาในการชักนำหญิงสาวจากต่างจังหวัดและประเทศ เพื่อนบ้านให้มาทำงานที่ร้านอาหาร และยังคงดูแลให้ที่พักอาศัยกับ ผู้ค้าประเวณีตลอดมา เห็นว่าคดีมีพยานหลักฐาน พอฟ้อง จึงเห็นควรสั่งฟ้องผู้ต้องหาข้อหาเป็นเจ้าของกิจการค้าประเวณี ผู้ดูแล หรือผู้จัดการการค้าประเวณี หรือเป็นผู้ ควบคุมผู้กระทำการค้าประเวณีเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น เป็นธุระจัดหาเพื่อให้บุคคลอื่นกระทำการค้าประเวณี เพื่อการอนาจาร เพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่นเพื่อให้มีการกระทำการค้าประเวณี รับตัวบุคคลซึ่งมีผู้เป็นธุระจัดหา ล่อไป ชักพา หรือพาไปเพื่อให้บุคคลนั้นกระทำการค้าประเวณีและเพื่อการอนาจาร แย้งความเห็นของพนักงาน อัยการ

๒.๔ อัยการสูงสุดพิจารณาสำนวนคดีนี้แล้วเห็นว่า คดีมีพยานหลักฐานฟังได้ว่าร้านอาหาร ของผู้ต้องหาเป็นสถานการค้าประเวณี โดยผู้ต้องหาได้ตกแต่งบริเวณชั้น ๓ เป็นห้องจำนวน ๓ ห้อง แต่ละห้องมี

สงวนลิขสิทธิ์เป็นธรรมดา
เลขที่..... 4391
วันที่..... 10/11/2555
เวลา.....

กระทรวงมหาดไทย
กองกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย
วันที่ 10 ม.ค. 2555
เลขที่..... 922
ศาลากลางจังหวัดอ่างทอง
เวลา.....
ถนนเทศบาล ๑ อพ ๑๕๐๐๐

๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๔

กรมการปกครอง
เลขที่..... 1650
วันที่ 10 ม.ค. 2555
เวลา..... 13.09

เรื่อง ขี้ขาคความเห็นแย้ง

เรียน ปลัดกระทรวงมหาดไทย

สิ่งที่ส่งมาด้วย สรุปรการพิจารณาให้ความเห็นแย้งในการสังกัดของผู้ว่าราชการจังหวัด
และเอกสารที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๑ ชุด

ด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดอ่างทอง ได้มีความเห็นแย้งคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการ ในคดีสำนวน ส.๑ เลขรับที่ ๕๑๘/๒๕๕๑ คดีระหว่าง พ.ต.ท.สุรพล ต้อยจิตรัส ผู้กล่าวหา นายสมยศ คำแก้ว ผู้ต้องหา ข้อหา เป็นเจ้าของกิจการค้าประเวณี ผู้ดูแลหรือผู้จัดการค้าประเวณีหรือเป็นผู้ควบคุมผู้กระทำการค้าประเวณี เพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น เป็นธุระจัดหาเพื่อให้บุคคลอื่นกระทำการค้าประเวณีเพื่อการอนาจาร เพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น เพื่อให้มีการกระทำการค้าประเวณีรับตัวบุคคลซึ่งเป็นธุระจัดหาล่อไป ซักพาไปเพื่อให้บุคคลนั้นกระทำการค้าประเวณี เพื่อการอนาจาร และได้ส่งสำนวนพร้อมความเห็นแย้งไปให้อัยการสูงสุดพิจารณาชี้ขาด

จังหวัดอ่างทองได้รับแจ้งจากสำนักงานอัยการสูงสุดว่าอัยการสูงสุดได้พิจารณาความเห็นแย้งดังกล่าวแล้วเห็นว่า คดีมีพยานหลักฐานฟังได้ว่าร้านอาหารของ นายสมยศ คำแก้ว ผู้ต้องหา เป็นสถานการค้าประเวณีโดยผู้ต้องหาได้ตกแต่งบริเวณชั้นที่สามเป็นห้องจำนวน ๓ ห้อง แต่ละห้องมีที่นอนไว้ให้ลูกค้าใช้บริการ และผู้ต้องหายินยอมให้พนักงานบริการหญิงและแม่บ้านในร้านอาหารซึ่งอยู่ในความดูแลของตนทำการค้าประเวณีกับลูกค้าตามความสมัครใจการกระทำของผู้ต้องหาจึงเป็นความผิดฐานเป็นเจ้าของกิจการค้าประเวณี และเป็นผู้ควบคุมผู้กระทำการค้าประเวณีในสถานการค้าประเวณีและเป็นธุระจัดหาหญิงให้กระทำการค้าประเวณีและเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น แต่เนื่องจากไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าในการแสวงหาประโยชน์ โดยมีชอบดังกล่าว ผู้ต้องหาได้ข่มขู่ใช้กำลังบังคับ หลอกลวง หรือใช้อำนาจโดยมิชอบเพื่อให้หญิงเหล่านั้นทำการค้าประเวณีกับลูกค้าแต่อย่างใด การกระทำของผู้ต้องหา จึงไม่เป็นความผิดฐานค้ามนุษย์ ขี้ขาคให้ฟ้อง นายสมยศ คำแก้ว ผู้ต้องหา ฐานเป็นเจ้าของกิจการค้าประเวณี ผู้ดูแลหรือผู้จัดการการค้าประเวณี หรือเป็นผู้ควบคุมผู้กระทำการค้าประเวณีในสถานการค้าประเวณีเป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือซักพาไปซึ่งบุคคลใดเพื่อให้บุคคลนั้นกระทำการค้าประเวณี แม้บุคคลนั้น จะยินยอมก็ตาม เพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น เป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือพาไปเพื่อการอนาจารซึ่งหญิง แม้หญิงนั้นจะยินยอมก็ตาม ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๔, ๙, ๑๑ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๒ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๔ กับขี้ขาคไม่ฟ้อง ผู้ต้องหา ฐานค้ามนุษย์ ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔, ๖, ๕๒ รายละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือสำนักงานอัยการสูงสุด ที่ อส ๐๐๑๕.๑/๑๔๑๕๔ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๔ ที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิศว สะศิสมิต)
ผู้ว่าราชการจังหวัดอ่างทอง

ที่ทำการปกครองจังหวัด
กลุ่มงานปกครอง
โทร.๐-๓๕๖๑-๔๘๓๒

ที่ อส ๐๐๑๕.๑/๑๔๑๘/๕

สำนักงานอัยการสูงสุด

อาคารราชบุรีดิเรกฤทธิ์

ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติฯ

ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง

เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐

๑ ธันวาคม ๒๕๕๔

เรื่อง ขี้ขาดความเห็นแย้ง

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่

อ้างถึง หนังสือจังหวัดเชียงใหม่ ที่ อส ๐๐๓๓(อท)/๔๔๙๑ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๓

ตามหนังสือที่อ้างถึง ส่งสำนวนคดีอาญา ส.๑ เลขรับที่ ๕๑๘/๒๕๕๑ ของสำนักงานอัยการจังหวัดเชียงใหม่ คดีนายสมยศ คำแก้ว ผู้ต้องหา ฐานตั้งสถานบริการโดยไม่ได้รับอนุญาต เป็นเจ้าของกิจการค้าประเวณี ผู้ดูแล หรือผู้จัดการค้าประเวณี หรือเป็นผู้ควบคุมผู้กระทำการค้าประเวณีในสถานการค้าประเวณี เป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือชักพาไป ซึ่งบุคคลใดเพื่อให้บุคคลนั้นกระทำการค้าประเวณีแม้บุคคลนั้นจะยินยอมก็ตาม เพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น เป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือพาไปเพื่อการอนาจารซึ่งหญิง แม้หญิงนั้นจะยินยอมก็ตาม และเพื่อแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากการค้าประเวณี เป็นธุระจัดหา รับไว้ซึ่งบุคคลใดเพื่อให้บุคคลนั้นกระทำการค้าประเวณี (คำมนุษย์) พร้อมความเห็นแย้งคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหา ฐานเป็นเจ้าของกิจการค้าประเวณี ผู้ดูแลหรือผู้จัดการค้าประเวณี หรือเป็นผู้ควบคุมผู้กระทำการค้าประเวณีในสถานการค้าประเวณี เป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือชักพาไปซึ่งบุคคลใดเพื่อให้บุคคลนั้นกระทำการค้าประเวณี แม้บุคคลนั้นจะยินยอมก็ตาม เพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น เป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือพาไปเพื่อการอนาจารซึ่งหญิงแม้หญิงนั้นจะยินยอมก็ตาม และเพื่อแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากการค้าประเวณี เป็นธุระจัดหา รับไว้ซึ่งบุคคลใดเพื่อให้บุคคลนั้นกระทำการค้าประเวณี (คำมนุษย์) ไปยังอัยการสูงสุดเพื่อพิจารณาชี้ขาด นั้น

อัยการสูงสุดพิจารณาแล้ว เห็นว่า คดีมีพยานหลักฐานฟังได้ว่าร้านอาหารของนายสมยศ คำแก้ว ผู้ต้องหา เป็นสถานการค้าประเวณีโดยผู้ต้องหาได้ตกแต่งบริเวณชั้นที่สามเป็นห้องจำนวน ๓ ห้อง แต่ละห้องมีที่นอนไว้ให้ลูกค้าใช้บริการ และผู้ต้องหายินยอมให้พนักงานบริการหญิง

/และแม่บ้าน...

และแม่บ้านในร้านอาหารซึ่งอยู่ในความดูแลของตนทำการค้าประเวณีกับลูกค้าตามความสมัครใจ การกระทำของผู้ต้องหาจึงเป็นความผิดฐานเป็นเจ้าของกิจการค้าประเวณีและเป็นผู้ควบคุมผู้กระทำการค้าประเวณีในสถานการค้าประเวณี และเป็นธุระจัดหาหญิงให้กระทำการค้าประเวณีและเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น แต่เนื่องจากไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าในการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบดังกล่าว ผู้ต้องหาได้ข่มขู่ใช้กำลังบังคับ หลอกลวง หรือใช้อำนาจโดยมิชอบเพื่อให้หญิงเหล่านั้นทำการค้าประเวณีกับลูกค้าแต่อย่างใด การกระทำของผู้ต้องหาจึงไม่มีความผิดฐานค้ามนุษย์ ชี้ขาดให้ฟ้อง นายสมยศ คำแก้ว ผู้ต้องหา ฐานเป็นเจ้าของกิจการค้าประเวณี ผู้ดูแลหรือผู้จัดการกิจการการค้าประเวณี หรือเป็นผู้ควบคุมผู้กระทำการค้าประเวณีในสถานการค้าประเวณี เป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือชักพาไปซึ่งบุคคลใดเพื่อให้บุคคลนั้นกระทำการค้าประเวณี แม้บุคคลนั้นจะยินยอมก็ตาม เพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น เป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือพาไปเพื่อการอนาจารซึ่งหญิง แม้หญิงนั้นจะยินยอมก็ตาม ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๔, ๙, ๑๑ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๒ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๔ กับชี้ขาดไม่ฟ้องผู้ต้องหา ฐานค้ามนุษย์ ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔, ๖, ๕๒ ทั้งนี้ได้ส่งสำนวนคดีอาญาดังกล่าวไปให้พนักงานอัยการเพื่อดำเนินการต่อไปแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายถาวร พานิชพันธ์)

รองอัยการสูงสุด ปฏิบัติราชการแทน

อัยการสูงสุด

สำนักงานคดีอัยการสูงสุด

โทร./โทรสาร ๐ ๒๑๔๓ ๙๑๘๖

E-mail: lag1@ago.go.th